

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไปของสมาชิก และเปรียบเทียบการดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าที่ประสบความสำเร็จ ตลอดจนปัญหา แนวทางแก้ไข และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของกลุ่มทอผ้า ตำบลเวียงยอง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทอผ้า จำนวน 4 กลุ่ม ในตำบลเวียงยอง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 74 ราย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F-test

จากการศึกษาพบว่า สมาชิกกลุ่มทอผ้าส่วนใหญ่ มีอายุโดยเฉลี่ย 52.01 ปี การศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีรายได้รวมของครอบครัวโดยเฉลี่ย 66,469.46 บาทต่อปี มีประสบการณ์ในการทอผ้าโดยเฉลี่ย 33.69 ปี ผลตอบแทนที่สมาชิกได้รับจากการทอผ้าโดยเฉลี่ย 13,406.60 บาทต่อปี ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าโดยเฉลี่ย 11.94 ปี การจัดตั้งกลุ่มทอผ้าจัดตั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและจัดตั้งกันเอง และจำนวนสมาชิกกลุ่มในปัจจุบันส่วนใหญ่จะลดลงจากเดิม

สำหรับการศึกษาการดำเนินธุรกิจของกลุ่มทอผ้าแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่า มีการดำเนินธุรกิจไปในทิศทางเดียวกันคือ ผลิตสินค้าประเภทเดียวกัน ได้แก่ ผ้ายกดอก ผ้าตีนจก และผ้าพื้น การผลิตและการนำไปจำหน่ายส่วนใหญ่เป็นเครือข่ายเดียวกัน กลุ่มทอผ้ามีทุนที่ใช้ในการดำเนินงานโดยเฉลี่ย 102,702.70 บาทต่อปี และมีผลตอบแทนที่ได้รับโดยเฉลี่ย 479,394.59 บาทต่อปี

176248

สำหรับความพึงพอใจต่อเครื่องมือและวัตถุดิบที่ใช้ในการดำเนินงาน กลุ่มทอผ้ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยได้รับการสนับสนุนการดำเนินงานจากพัฒนาชุมชนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

การศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง การจัดการและการดำเนินธุรกิจอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ในส่วนของความพึงพอใจในผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินงานของกลุ่มอยู่ในระดับมาก ยกเว้นกลุ่มทอผ้าบ้านป่าขามมีความพึงพอใจในผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินธุรกิจน้อยกว่ากลุ่มทอผ้ากลุ่มอื่น

ปัญหาของกลุ่มทอผ้าที่ประสบ ได้แก่ ปัญหาคุณภาพวัตถุดิบไม่ได้มาตรฐาน ต้องเดินทางไปซื้อไกล ขาดแคลนเงินทุน ขาดการช่วยเหลือในเรื่องการจัดการด้านการตลาดและสถานที่จำหน่ายสินค้าอย่างถาวร โดยกลุ่มทอผ้ามีแนวทางแก้ไขคือ สั่งซื้อวัตถุดิบแต่ละครั้งเป็นจำนวนมาก จะได้ไม่ต้องเดินทางไปซื้อบ่อย ๆ และเลือกซื้อวัตถุดิบจากร้านที่จำหน่ายวัตถุดิบที่มีคุณภาพ สำหรับด้านเงินทุนจะใช้เงินทุนของตนเองลงทุนไปก่อน และขอรับการสนับสนุนเงินทุนจาก อบต. ในส่วนของข้อเสนอแนะ ทางกลุ่มทอผ้าอยากได้รับเงินทุนสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ และให้ทางหน่วยงานราชการจัดหาแหล่งขายผลิตภัณฑ์ให้

Abstract

176248

The objectives of the research was to study the operation of four successful weaving groups, in terms of the operation, problems, solutions and recommendations in Wiang Yong sub-district, Mueang district, Lamphun province.

The research focused on 4 groups of weaving farmers in Wiang Yong sub-district, Mueang district, Lamphun province totally 74 weaving farmers. Data was collected by using questionnaires. Statistical techniques used were percentage, mean, standard deviation, minimum, maximum and F-test.

From research finding, it was found that the average age of the weaving member was 52.01 years, with primary school education. The average annual income of households were 66469.46 baht/year and average experience in weaving were 33.69 years. The average annual income was 13,406.60 baht/year. Their membership of weaving groups were 11.94 years in average. The weaving group set up by government officials and as well as set up by themselves. The members of every group were decreased.

The four weaving groups usually produced similar products such as brocade, pasin sukothai and cotton cloth (panung), and were sold at the same place. The average annual capital of each group was 102,702.70 bath, and the average annual income was 479,394.59 bath. All groups satisfied with tools and raw materials in operation in high level. The operations of the groups were promoted by provincial community development and Tambon Administrative Organization (TAO).

From a comparative study, it was found that members of the successful weaving groups basically participated with the group in moderate level as well as their management and their trading. The majority of the weaving groups satisfied with their profit in high level. Only the group from Pa Kham village satisfied lesser with their profit.

Problems of the weaving groups were no standard raw materials, going to buy those materials a long distance, not enough money to invest, not enough help in marketing and no permanent markets. The groups recommended that raw materials should be brought in great amount at a time so that they should not go to purchase too often. They added that raw materials should be purchased from shops that provided only standard raw materials. They were pleased to advance their money for their investment and the financial support from TAO should be acquired later. Furthermore, the financial support and the product markets should be provided by the government.